

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESA

RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS LIETĀ Nr. 2015-03-01

Rīgā

2015. gada 4. februārī

Latvijas Republikas Satversmes tiesa šādā sastāvā: rīcības sēdes priekšsēdētājs Aldis Laviņš, tiesneši Kaspars Balodis, Gunārs Kusiņš, Kristīne Krūma, Uldis Ķinis, Sanita Osipova un Ineta Ziemele,

rīcības sēdē izskatījusi lūgumu apturēt 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātnespējas likumā” 2. panta un 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” darbību,

konstatēja:

1. 2015. gada 16. janvārī Satversmes tiesā pēc pieteikuma Nr. 232/2014 (turpmāk – Pieteikums Nr. 232/2014), ko iesnieguši Madara Volksons, Dāvis Volksons, Lelde Švāgere, Ivo Švāģers, Evija Novicāne, Kaspars Novicāns un Vija Ritenberga (turpmāk – Pieteikuma iesniedzēji), ierosināta lieta Nr. 2015-03-01 „Par 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātnespējas likumā” 2. panta un 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam” (turpmāk – Lieta Nr. 2015-03-01).

Pieteikumā Nr. 232/2014 ietverts lūgums apturēt 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātnespējas likumā” 2. panta un 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” (turpmāk – apstrīdētais regulējums) darbību.

2. Saeima 2014. gada 25. septembrī pieņēma likumu „Grozījumi Maksātnespējas likumā”, kas stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī. Ar minēto likumu Maksātnespējas likuma 9. panta pirmā daļa tika papildināta ar teikumu šādā redakcijā: „Amata darbībā maksātnespējas procesa administratori ir pielīdzināti valsts amatpersonām.”

Ar 2014. gada 18. decembra likumu „Grozījumi Maksātnespējas likumā”, kas stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī, Maksātnespējas likuma pārejas noteikumi tika papildināti ar 34. punktu šādā redakcijā: „2014. gada 25. septembrī Saeimā pieņemtā likuma „Grozījumi Maksātnespējas likumā” 1. – 76. pants stājas spēkā 2015. gada 1. martā.”

Savukārt 2014. gada 30. oktobrī Saeima pieņēma likumu „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā””, kas stājas spēkā 2014. gada 29. novembrī. Saskaņā ar šiem grozījumiem likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 4. panta pirmās daļas 26. punktā ir noteikts, ka maksātnespējas administrators ir valsts amatpersona. Atbilstoši pārejas noteikumu 22. punktam likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 4. panta pirmās daļas 26. punkts stāsies spēkā 2015. gada 1. jūlijā.

Tātad 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātnespējas likumā” 2. pants stāsies spēkā 2015. gada 1. martā, bet 2014. gada 30. oktobra likums „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” – 2015. gada 1. jūlijā.

3. Pieteikuma iesniedzēji lūdz Satversmes tiesu apturēt apstrīdētā regulējuma darbību līdz dienai, kad stāsies spēkā Satversmes tiesas spriedums Lietā Nr. 2015-03-01.

Ar apstrīdētā regulējuma spēkā stāšanos Pieteikuma iesniedzējiem radīšoties nelabvēlīgas sekas, un ar Satversmes tiesas spriedumu tās vairs nebūšot iespējams novērst. Apstrīdētais regulējums Pieteikuma iesniedzējiem liegšot ieņemt zvērināta advokāta un maksātnespējas procesa administratora amatus. Darbības atjaunošana katrā no minētajiem amatiem prasīšot ievērojamu laika patēriņu un finanšu līdzekļu ieguldījumu.

Satversmes tiesa secināja:

4. Pieteikuma iesniedzēji lūdz apturēt Saeimas pieņemtu un Valsts prezidenta izsludinātu likumu darbību. Šāds lūgums ir uzskatāms par lūgumu piemērot pagaidu tiesību aizsardzības līdzekļus, lai nodrošinātu Satversmes tiesas sprieduma izpildi.

Satversmes tiesa ir secinājusi, ka jautājums par pagaidu tiesību aizsardzības līdzekļu piemērošanu ir procesuāls jautājums (*sk. Satversmes tiesas 2007. gada 10. maija lēmuma lietā Nr. 2007-10-0102 6. punktu*). Tātad Pieteikuma iesniedzēju lūgums nav saistīts ar Lietas Nr. 2015-03-01 izlemšanu pēc būtības.

Līdz ar to Pieteikuma iesniedzēju lūgums apturēt apstrīdētā regulējuma darbību ir procesuāls jautājums.

5. Satversmes tiesa jau iepriekš secinājusi, ka Satversmes tiesas likuma 19.² panta piektajā daļā ir paredzēts viens pagaidu tiesību aizsardzības līdzeklis – tiesas nolēmuma izpildes apturēšana, ja iesniegta konstitucionālā sūdzība (*sk. Satversmes tiesas 2007. gada 10. maija lēmuma lietā Nr. 2007-10-0102 6. punktu*).

Izskatāmais lūgums ir ietverts konstitucionālajā sūdzībā, tomēr nav saistīts ar tiesas nolēmuma izpildes apturēšanu. Tāpēc uz Pieteikuma iesniedzēju lūgumu neattiecas Satversmes tiesas likuma 19.² panta piektā daļa.

6. Pieteikuma iesniedzēji, atsaucoties uz Satversmes tiesas praksi, lūdz apturēt apstrīdētā regulējuma darbību, norādot, ka Satversmes tiesa ir tiesīga izlemt Satversmes tiesas likumā neregulētus procesuālus jautājumus.

Satversmes tiesa, izskatot lūgumus piemērot pagaidu tiesību aizsardzības līdzekļus, ir secinājusi, ka jautājums par citu tiesību aktu darbības apturēšanu uzskatāms par neregulētu procesuālu jautājumu (*sk. Satversmes tiesas 2007. gada 10. maija lēmuma lietā Nr. 2007-10-0102 6. punktu un rīcības sēdes 2012. gada 20. janvāra lēmuma lietā Nr. 2012-03-01 4. punktu*).

Šis Satversmes tiesas secinājums ietverts lēmumos, kas pieņemti rīcības sēdēs, kurās izskatīti Saeimas deputātu lūgumi piemērot pagaidu tiesību aizsardzības līdzekļus. Lietā Nr. 2007-10-0102 Saeimas deputāti lūdza apturēt starptautiska līguma apstiprināšanas procedūru. Savukārt lietā Nr. 2012-03-01 Saeimas deputāti bija iesnieguši lūgumu apturēt izsludināto tautas nobalsošanu. Minētie lūgumi Satversmes tiesā tika iesniegti lietās, kuras bija ierosinātas

nevis pēc konstitucionālās sūdzības, bet gan uz citu pieteikumu pamata. Turklāt tie neattiecas uz jau pieņemta un izsludināta likuma darbības apturēšanu.

Līdz ar to minētajos rīcības sēdes lēmumos ietvertais Satversmes tiesas secinājums par neregulētu procesuālu jautājumu nav attiecināms uz Pieteikuma iesniedzēju lūgumu, kas ietverts konstitucionālajā sūdzībā.

7. Satversmes tiesas likuma 19.² panta piektajā daļā ir regulētas Satversmes tiesas tiesības apturēt tiesas nolēmuma izpildi, ja iesniegta konstitucionālā sūdzība. Gadījumam, kad iesniegta konstitucionālā sūdzība, likumdevējs nav paredzējis citus pagaidu tiesību aizsardzības līdzekļus.

Tā kā Satversmes tiesas likuma 19.² panta piektajā daļā likumdevējs ir noteicis regulējumu attiecībā uz pagaidu tiesību aizsardzības līdzekļu piemērošanu konstitucionālās sūdzības iesniegšanas gadījumā, Satversmes tiesa secina, ka Pieteikuma iesniedzēju lūgums apturēt apstrīdētā regulējuma darbību nav neregulēts procesuāls jautājums.

Līdz ar to Pieteikuma iesniedzēju lūgums apturēt apstrīdētā regulējuma darbību ir atstājams bez izskatīšanas.

Ņemot vērā secināto un pamatojoties uz Satversmes tiesas reglamenta IX nodaļu, **Satversmes tiesa nolēma:**

1. Atstāt bez izskatīšanas Pieteikuma iesniedzēju lūgumu apturēt 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātspējas likumā” 2. panta un 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” darbību.

2. Nosūtīt rīcības sēdes lēmumu Pieteikuma iesniedzējiem.

3. Nosūtīt rīcības sēdes lēmumu publicēšanai oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis”.

Lēmums nav pārsūdzams.

Rīcības sēdes priekšsēdētājs

A. Laviņš